Taittirīya-Brāhmaṇa

Book 3, Chapter 7

Edited by Subramania Sarma, Chennai

Final proofread version, 1st April 2005

[[3-7-1-1]]

सर्वा॒न्वा ए॒षो᳚ऽग्नौ कामा॒न्प्रवे॑शयति।

यो᳚ऽग्नीन॑न्वा॒धाय॑ व्र॒तमु॒पैति॑।

स यदनि॑ष्ट्वा प्रया॒यात्।

अका॑मप्रीता ए॒नं कामा॒ नानु॒प्रया॑युः।

अ॒ते॒जा अ॑वी॒र्यः॑ स्यात्।

स जु॑हुयात्।

तुभ्यं॒ ता अ॑ङ्गिरस्तम्।

विश्वा᳚ः सुक्षि॒तय॒ः पृथ॑क्।

अग्ने॒ कामा॑य येमिर॒ इति॑।

कामा॑ने॒वास्मि॑न्दधाति॥ १॥

[[3-7-1-2]]

काम॑प्रीता ए॒नं कामा॒ अनु॒प्रया᳚न्ति।

ते॒ज॒स्वी वी॒र्या᳚वान्भवति।

संत॑ति॒र्वा ए॒षा य॒ज्ञस्य॑।

यो᳚ऽग्नीन॑न्वा॒धाय॑ व्र॒तमु॒पैति॑।

स यदु॒द्वाय॑ति।

विच्छि॑त्तिरे॒वास्य॒ सा।

तं प्राञ्च॑मु॒द्धृत्य॑।

मन॒सोप॑तिष्ठेत।

मनो॒ वै प्र॒जाप॑तिः।

प्रा॒जा॒प॒त्यो य॒ज्ञः॥ २॥

[[3-7-1-3]]

मन॑सै॒व य॒ज्ञꣳ संत॑नोति।

भूरित्या॑ह।

भू॒तो वै प्र॒जाप॑तिः।

भूति॑मे॒वोपै॑ति।

वि वा ए॒ष इ॑न्द्रि॒येण॑ वी॒र्ये॑णर्ध्यते।

यस्याहि॑ताग्ने॒रग्निर॑पक्षाय॑ति।

याव॒च्छम्य॑या प्र॒विध्ये᳚त्।

यदि॒ ताव॑दप॒क्षाये᳚त्।

तꣳ संभ॑रेत्।

इ॒दं त एकं॑ प॒र उ॑ त॒ एक᳚म्॥ ३॥

[[3-7-1-4]]

तृ॒तीये॑न॒ ज्योति॑षा॒ संवि॑शस्व।

सं॒वेश॑नस्त॒नुवै॒ चारु॑रेधि।

प्रि॒ये दे॒वाना᳚ं पर॒मे ज॒नित्र॒ इति॑।

ब्रह्म॑णै॒वैन॒ꣳ॒ संभ॑रति।

सैव तत॒ः प्राय॑श्चित्तिः।

यदि॒ पर॒स्तरा॒म॑प॒क्षाये᳚त्।

अ॒नु प्र॒याया॒वस्ये॑त्।

सो ए॒व त॒तः प्राय॑श्चित्तिः।

ओष॑धी॒र्वा ए॒तस्य॑ प॒शून्पय॑ः प्र॒विश॑ति।

यस्य॑ ह॒विषे॑ व॒त्सा अ॒पाकृ॑ता॒ धय॑न्ति॥ ४॥

[[3-7-1-5]]

तान्यद्दु॒ह्यात्।

या॒तया᳚म्ना ह॒विषा॑ यजेत।

यन्न दु॒ह्यात्।

य॒ज्ञ॒प॒रुर॒न्तरि॑यात्।

वा॒य॒व्या᳚ं यवा॒गूं॒ निर्व॑पेत्।

वा॒युर्वै पय॑सः प्रदाप॒यि॒ता।

स ए॒वास्मै॒ पय॑ः प्रदा॑पयति।

पयो॒ वा ओष॑धयः।

पयः पयः।
पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे॥ ५॥

[[3-7-1-6]]
अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
अन्यतरान्वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति।
ये यजमानस्य सायं गृहमागच्छन्ति।
यस्य सायं दुग्धꣳ हविरार्तिमार्छति।
इन्द्राय व्रीहीन्निरुप्योपवसेत्।
पयो वा ओषधयः।
पय एवारभ्य गृहीत्वोपवसति।
यत्प्रातः स्यात्।
तच्छृतं कुर्यात्॥ ६॥

[[3-7-1-7]]
अथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्।
इन्द्रिये एवास्मै समीची दधाति।
पयो वा ओषधयः।
पयः पयः।
पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे।
अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
उभयान्वा एष देवान्भागधेयेन व्यर्धयति।
ये यजमानस्य सायं च प्रातश्च गृहमागच्छन्ति।
यस्योभयꣳ हविरार्तिमार्छति॥ ७॥

[[3-7-1-8]]
ऐन्द्रं पञ्चशरावमोदनं निर्वपेत्।
अग्निं देवतानां प्रथमं यजेत्।
अग्निमुखा एव देवताः प्रीणाति।
अग्निं वा अन्वन्या देवताः।

इन्द्रमन्वन्याः।
ता एवोभयीः प्रीणाति।
पयो वा ओषधयः।
पयः पयः।
पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे।
अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्यात्॥ ८॥

[[3-7-1-9]]
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
अर्धो वा एतस्य यज्ञस्य मीयते।
यस्य व्रत्येऽहन्पत्न्यनालम्भुका भवति।
तामपरुध्य यजेत।
सर्वेणैव यज्ञेन यजते।
तामिष्ट्वोपह्वयेत।
अमूहमस्मि।
सा त्वम्।
द्यौरहम्।
पृथिवी त्वम्।
सामाहम्।
ऋक्त्वम्।
तावेहि संभवाव।
सह रेतो दधावहै।
पुंसे पुत्राय वेत्तवै।
रायस्पोषाय सुप्रजास्त्वाय सुवीर्यायेति।
अर्ध एवैनामुपह्वयते।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥ ९॥
दधाति यज्ञ उत एकं धयन्ति रुन्धे कुर्यादार्छत्यपाकुर्यात्पृथिवी त्वमष्टौ च॥ १॥
सर्वान्वि वै यदि परस्तरामोषधीरन्यतरानुभयनिर्धो वै॥

[[3-7-2-1]]
यद्विष्यण्णेन जुहुयात्।

अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्।
अनायतनः स्यात्।
प्राजापत्ययर्चा वल्मीकवपायामवनयेत्।
प्राजापत्यो वै वल्मीकः।
यज्ञः प्रजापतिः।
प्रजापतावेव यज्ञं प्रतिष्ठापयति।
भूरित्याह।
भूतो वै प्रजापतिः॥ १॥

[[3-7-2-2]]
भूतिमेवपैति।
तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यत्कीटावपन्नेन जुहुयात्।
अप्रजा अपशुर्यजमानः स्यात्।
यदनायतने निनयेत्।
अनायतनः स्यात्।
मध्यमेन पर्णेन द्यावापृथिव्ययर्चाऽन्तःपरिधि निनयेत्।
द्यावापृथिव्योरेवैनत्प्रतिष्ठापयति॥ २॥

[[3-7-2-3]]
तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यदववृष्टेन जुहुयात्।
अपरूपमस्यात्मञ्जायेत।
किलासो वा स्यादर्शसो वा।
यत्प्रत्येयात्।
यज्ञं विच्छिन्द्यात्।

स जुहुयात्।
मित्रो जनान्कल्पयति प्रजानन्॥ ३॥

[[3-7-2-4]]
मित्रो दाधार पृथिवीमुत द्याम्।
मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे।
सत्याय हव्यं घृतवज्जुहोतेति।
मित्रेणैवैनत्कल्पयति।
तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यत्पूर्वस्यामाहुत्याꣳ हुतायामुत्तराऽऽहुतिः स्कन्देत्।
द्विपाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत।
यदुत्तरयाऽभिजुहुयात्॥ ४॥

[[3-7-2-5]]
चतुष्पाद्भिः पशुभिर्यजमानो व्यृध्येत।
यत्र वेत्थ वनस्पते देवानां गुह्या नामानि।
तत्र हव्यानि गामयेति वानस्पत्ययर्चा समिधमाधाय।
तूष्णीमेव पुनर्जुहुयात्।
वनस्पतिनैव यज्ञस्यार्तिं चानार्तिं चाहुती विदाधार।
तत्कृत्वा।
अन्यां दुग्ध्वा पुनर्होतव्यम्।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः।
यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङ्गारः स्कन्देत्।
अध्वर्यवे च यजमानाय चाकꣳ स्यात्॥ ५॥

[[3-7-2-6]]
यद्दक्षिणा।
ब्रह्मणे च यजमानाय चाकꣳ स्यात्।
यत्प्रत्यक्।
होत्रे च पत्नियै च यजमानाय चाकꣳ स्यात्।

यदुदङ्।
अग्नीधे च पशुभ्यश्च यजमानाय चाकꣳ स्यात्।
यदभिजुहुयात्।
रुद्रोऽस्य पशून्घातुकः स्यात्।
यन्नाभिजुहुयात्।
अशान्तः प्रह्रियेत॥ ६॥

[[3-7-2-7]]
स्रुवस्य बुध्नेनाभिनिदध्यात्।
मा तमो मा यज्ञस्तमन्मा यजमानस्तमत्।
नमस्ते अस्त्वायते।
नमो रुद्र परायते।
नमो यत्र निषीदसि।
अमुं मा हिꣳसीरमुं मा हिꣳसीरिति येन स्कन्देत्।
तं प्रहरेत्।
सहस्रशृङ्गो वृषभो जातवेदाः।
स्तोमपृष्ठो घृतवान्त्सुप्रतीकः।
मा नो हासीन्मेत्थितो नेत्त्वा जहाम।
गोपोषं नो वीरपोषं च यच्छेति।
ब्रह्मणैवैनं प्रहरति।
सैव ततः प्रायश्चित्तिः॥ ७॥
वै प्रजापतिः स्थापयति प्रजानन्नभि जुहुयात्स्याद्ध्रियेत जहाम त्रीणि च॥ २॥
यद्विष्षण्णेन प्राजापत्यया यत्कीटा मध्यमेन यदववृष्टेन यत्पूर्वस्यां यत्पुरा प्रयाजेभ्यः प्राङ्ङ्गारो
यद्दक्षिणा यत्प्रत्यग्यदुदङ्॥

[[3-7-3-1]]
वि वा एष इन्द्रियेण वीर्येणर्ध्यते।
यस्याहिताग्नेरग्निर्मथ्यमानो न जायते।
यत्रान्यं पश्येत्।
तत आहृत्य होतव्यम्।
अग्नावेवास्याग्निहोत्रꣳ हुतं भवति।

यद्य॒न्यं न वि॒न्देत्।
अ॒जाया॑ꣳ हो॑त॒व्य᳚म्।
आ॒ग्ने॒यी वा ए॒षा।
यद॒जा।
अ॒ग्नावे॒वास्या᳚ग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति॥ १॥

[[3-7-3-2]]
अ॒जस्य॒ तु नाश्नी॑यात्।
यद॒जस्या॑श्नी॒यात्।
यामे॒वाग्नावाहु॑तिं जु॒हुयात्।
ताम॑द्यात्।
तस्मा॑द॒जस्य॒ नाश्य᳚म्।
यद्य॒जां न वि॒न्देत्।
ब्रा॒ह्म॒णस्य॒ दक्षि॑णे॒ हस्ते॑ हो॒त॒व्य᳚म्।
ए॒ष वा अ॒ग्निर्वै᳚श्वान॒रः।
यद्ब्रा᳚ह्म॒णः।
अ॒ग्नावे॒वास्या᳚ग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति॥ २॥

[[3-7-3-3]]
ब्रा॒ह्म॒णं तु व॑स॒त्यै॑ नाप॑रुन्ध्यात्।
यद्ब्रा᳚ह्म॒णं व॑स॒त्या अ॑प॒रुन्ध्यात्।
यस्मि॑न्ने॒वाग्नावाहु॑तिं जु॒हुयात्।
तं भा॑ग॒धेये॑न॒ व्य॑र्धयेत्।
तस्मा᳚द्ब्राह्म॒णो व॑स॒त्यै॑ नाप॒रुध्य॑ः।
यदि॑ ब्राह्म॒णं न वि॒न्देत्।
द॒र्भ॑स्त॒म्बे हो॑त॒व्य᳚म्।
अ॒ग्निवा॒न्वै द॑र्भस्त॒म्बः।
अ॒ग्नावे॒वास्या᳚ग्निहो॒त्रꣳ हु॒तं भ॑वति।
द॒र्भाꣳ॑स्तु नाध्या॑सीत॥

[[3-7-3-4]]
य॒द्दर्भा॑न॒ध्यासी॑त।

यामेवाग्नावाहुतिं जुहुयात्।
तामध्यासीत।
तस्माद्दर्भा नाध्यासितव्याः।
यदि दर्भान्न विन्देत्।
अप्सु होतव्यम्।
आपो वै सर्वा देवताः।
देवतास्वेवास्याग्निहोत्रꣳ हुतं भवति।
आपस्तु न परिचक्षीत।
यदापः परिचक्षीत॥ ४॥

[[3-7-3-5]]
यामेवाप्स्वाहुतिं जुहुयात्।
तां परिचक्षीत।
तस्मादापो न परिचक्ष्याः।
मेध्या च वा एतस्यामेध्या च तनुवौ सꣳसृज्येते।
यस्याहिताग्नेरन्यैरग्निभिरग्नयः सꣳसृज्यन्ते।
अग्नये विविचये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
मेध्यां चैवास्यामेध्यां च तनुवौ व्यावर्तयति।
अग्नये व्रतपतये पुरोडाशमष्टाकपालं निर्वपेत्।
अग्निमेव व्रतपतिꣳ स्वेन भागधेयेनोपधावति।
स एवैनं व्रतमालम्भयति॥ ५॥

[[3-7-3-6]]
गर्भꣳ स्रवन्तमगदमकः।
अग्निरिन्द्रस्त्वष्टा बृहस्पतिः।
पृथिव्यामवचुश्चोतैतत्।
नाभिप्राप्नोति निर्ऋतिं पराचैः।
रेतो वा एतद्वाजिनमाहिताग्नेः।
यदग्निहोत्रम्।
तद्यत्स्रवेत्।
रेतोऽस्य वाजिनꣳ स्रवेत्।

ग॒र्भꣳ॑ स्र॒वन्त॑मग॒दम॑क॒रित्या॑ह।
रेत॑ ए॒वास्मि॒न्वाजि॑नं दधाति॥ ६॥

[[3-7-3-7]]
अ॒ग्निरित्या॑ह।
अ॒ग्निर्वै रेत॒॑धाः।
रेत॑ ए॒व तद्द॑धाति।
इन्द्र॒ इत्या॑ह।
इ॒न्द्रि॒यमे॒वास्मि॒न्दधाति।
त्वष्टेत्या॑ह।
त्वष्टा॒ वै प॑शू॒नां मि॑थु॒नानाꣳ॑ रू॒पकृ॒त्।
रू॒पमे॒व प॒शुषु॑ दधाति।
बृह॒स्पति॒रित्या॑ह।
ब्रह्म॒ वै दे॒वानां॒ बृह॒स्पतिः॑।
ब्रह्म॑णै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्रज॑नयति।
पृ॒थि॒व्याम॑वचु॒श्चोतै॒तदित्या॑ह।
अ॒स्यामे॒वै॒नत्प्रति॑ष्ठापयति।
नाभि प्राप्नो॑ति॒ निर्ऋ॑तिं परा॒चैरित्या॑ह।
रक्ष॑सा॒मप॑हत्यै॥ ७॥
अ॒जाऽग्नावे॒वास्या॑ग्निहो॒त्रꣳ॑ हु॒तं भ॑वति भवत्यासीत परि॒चक्षी॑त लम्भयति दधाति दे॒वाना॒ं बृह॒स्पति॒ः पञ्च॑ च॥ ३॥
वि वै यद्य॒न्यम॒जायाँ॑ ब्राह्म॒णस्यं॑ द॒र्भस्त॒म्बेऽप्सु हो॑त॒व्या॑म्॥

[[3-7-4-1]]
याः पु॒रस्ता॑त्प्र॒स्रव॑न्ति।
उ॒परि॑ष्टात्स॒र्वत॑श्च॒ याः।
ताभी॑ र॒श्मिप॑वित्राभिः।
श्र॒द्धां य॒ज्ञमार॑भे।
देवा॑ गातुविदः।
गा॒तुं य॒ज्ञाय॑ विन्दत।
मन॑स॒स्पति॑ना दे॒वेन॑।

वाता᳚द्य॒ज्ञः प्रयु॑ज्यताम्।
तृ॒तीय॑स्यै दि॒वः।
गा॒य॒त्रि॒या सोम॒ आभृ॑तः॥

[[3-7-4-2]]
सो॒म॒पी॒था॒य॒ संन॑यितुम्।
वक॑ल॒मन्त॑र॒माद॑दे।
आपो॑ दे॒वीः शु॒द्धाः स्थ॑।
इ॒मा पात्रा॑णि शुन्धत।
उ॒पा॒त॒ङ्क्या॑य दे॒वाना᳚म्।
प॒र्ण॒वल्कमु॒त शु॑न्धत।
पयो॑ गृ॒हेषु॑ पयो॑ अघ्नि॒यासु॑।
पयो॑ व॒त्सेषु॒ पय॒ इन्द्रा॑य ह॒विषे᳚ ध्रियस्व।
गा॒य॒त्री प॑र्ण॒वल्केन॑।
पय॒ः सोमं᳚ करोत्वि॒मम्॥ २॥

[[3-7-4-3]]
अ॒ग्निं गृ॑ह्णामि सु॒रथं॒ यो म॑यो॒भूः।
य उ॒द्यन्त॑मा॒रोह॑ति॒ सूर्य॒मह्ने᳚।
आ॒दि॒त्यं ज्योति॑षां॒ ज्योति॑रुत्त॒मम्।
श्वो य॒ज्ञाय॑ रमतां दे॒वता᳚भ्यः।
वसू᳚न्रु॒द्राना॑दि॒त्यान्।
इन्द्रे॑ण स॒ह दे॒वताः᳚।
ताः पूर्वः॒ परि॑गृह्णामि।
स्व आ॒यत॑ने मनी॒षया᳚।
इ॒मामू॒र्जं᳚ पञ्चद॒शीं ये प्रवि॑ष्टाः।
तान्दे॒वान्परि॑गृह्णामि॒ पूर्वः॑॥ ३॥

[[3-7-4-4]]
अ॒ग्निर्ह᳚व्यवा॒डिह ताना॑वहतु।
पौ॒र्ण॒मा॒स॒ꣳ ह॒विरि॒दमे॑षां॒ मयि॑।
आ॒मा॒वा॒स्य॑ꣳ ह॒विरि॒दमे॑षां॒ मयि॑।

अन्तराऽग्नी पशवः।
देवसꣳसदमागमन्।
तान्पूर्वः परिगृह्णामि।
स्व आयतने मनीषया।
इह प्रजा विश्वरूपा रमन्ताम्।
अग्निं गृहपतिमभिसंवसानाः।
ताः पूर्वः परिगृह्णामि॥ ४॥

[[3-7-4-5]]
स्व आयतने मनीषया।
इह पशवो विश्वरूपा रमन्ताम्।
अग्निं गृहपतिमभिसंवसानाः।
तान्पूर्वः परिगृह्णामि।
स्व आयतने मनीषया।
अयं पितृणामग्निः।
अवाड्ढव्या पितृभ्य आ।
तं पूर्वः परिगृह्णामि।
अविषं नः पितुं करत्।
अजस्रं त्वाꣳ सभापालाः॥ ५॥

[[3-7-4-6]]
विजयभागꣳ समिन्धताम्।
अग्ने दीदाय मे सभ्य।
विजित्यै शरदः शतम्।
अन्नमावसथीयम्।
अभिहराणि शरदः शतम्।
आवसथे श्रियं मन्त्रम्।
अहिर्बुध्नियो नियच्छतु।
इदमहमग्निज्येष्ठेभ्यः।
वसुभ्यो यज्ञं प्रब्रवीमि।
इदमहमिन्द्रज्येष्ठेभ्यः॥ ६॥

[[3-7-4-7]]

रु॒द्रेभ्यो᳚ य॒ज्ञं प्रब्र॑वीमि।

इ॒द॒महं वरु॑णज्येष्ठेभ्यः।

आ॒दि॒त्येभ्यो᳚ य॒ज्ञं प्रब्र॑वीमि।

पय॑स्वती॒रोष॑धयः।

पय॑स्वद्वी॒रुधां॒ पय॑ः।

अ॒पां पय॑सो॒ यत्पय॑ः।

तेन॒ मामि॑न्द्र॒ सꣳसृ॑ज।

अग्ने᳚ व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि।

तच्छ॑केयं॒ तन्मे॑ राध्यताम्।

वायो᳚ व्रतपत॒ आदि॑त्य व्रतपते॥ ७॥

[[3-7-4-8]]

व्र॒ताना᳚ं व्रतपते व्र॒तं च॑रिष्यामि।

तच्छ॑केयं॒ तन्मे॑ राध्यताम्।

इ॒मां प्राची॒मुदी॑चीम्।

इ॒षमूर्जे॑म॒भि सꣳस्कृ॑ताम्।

ब॒हु॒पर्णाम॑शुष्काग्राम्।

हरा॑मि पशु॒पाम॒हम्।

यत्कृष्णो᳚ रू॒पं कृ॒त्वा।

प्रावि॑श॒स्त्वं व॒नस्पती॑न्।

त॒तस्त्वामे॑कविꣳशति॒धा।

संभ॑रामि सु॒संभृ॑ता᳚॥ ८॥

[[3-7-4-9]]

त्रीन्प॑रि॒धीꣳस्ति॒स्रः स॒मिध॑ः।

य॒ज्ञायु॑रनुसं॒चरान्।

उ॒प॒वे॒षं मेक्ष॑णं धृष्टि᳚म्।

संभ॑रामि सु॒संभृ॑ता᳚।

या जा॒ता ओष॑धयः।

दे॒वेभ्य॑स्त्रियु॒गं पु॒रा।

ता॒सां॒ पर्व॑ राध्यासम्।
प॒रि॒स्त॒रमा॒हरन्॑।
अ॒पां मेध्यं॑ य॒ज्ञिय᳚म्।
सदे॑वꣳ शि॒वम॑स्तु मे॥ ९॥

[[3-7-4-10]]
आ॒च्छे॒त्ता वो॒ मा रि॑षम्।
जीवा॑नि श॒रद॑ः श॒तम्।
अप॑रिमिताना॒ं परि॑मिताः।
संन॑ह्ये सुकृ॒ताय॒ कम्।
एनो॒ मा निगां᳚ कत॒मच्च॒नाहम्।
पुन॑रु॒त्थाय॑ बहु॒ला भ॑वन्तु।
स॒कृ॒दा॒च्छि॒न्नं ब॒र्हिरू॒र्णा᳚मृदु।
स्यो॒नं पि॒तृभ्य॑स्त्वा भराम्यहम्।
अ॒स्मिन्त्सी॑दन्तु मे पि॒तर॑ः सो॒म्याः।
पि॒ता॒म॒हाः प्रपि॑तामहाश्चानु॒गैः स॒ह॥ १०॥

[[3-7-4-11]]
त्रि॒वृत्प॑ला॒शे द॒र्भः।
इया॑न्प्रादे॒शस॑म्मितः।
य॒ज्ञे प॒वित्रं॒ पोतृ॑तमम्।
पयो॑ ह॒व्यं क॑रोतु मे।
इ॒मौ प्रा॑णापा॒नौ।
य॒ज्ञस्याङ्गा॑नि सर्व॒शः।
आ॒प्याय॑यन्तौ॒ संच॑रताम्।
प॒वित्रे॑ ह॒व्यशोध॑ने।
प॒वित्रे᳚ स्थो वै॒ष्ण॒वी।
वा॒यु॒र्वां॒ मन॑सा पुनातु॥ ११॥

[[3-7-4-12]]
अ॒यं प्रा॒णश्चा॑पा॒नश्च॑।
यज॑मान॒मपि॑गच्छताम्।

य॒ज्ञे ह्य॒भूतां॒ पोता॑रौ।
प॒वित्रे॑ ह॒व्य॒शोध॑ने।
त्वया॑ वेदिं॑ विविदुः पृ॒थिवीम्।
त्वया॑ य॒ज्ञो जा॑यते विश्व॒दानिः॑।
अच्छि॑द्रं य॒ज्ञमन्वे॑षि वि॒द्वान्।
त्वया॒ होता॒ संत॑नोत्यर्धमा॒सान्।
त्र॒य॒स्त्रि॒ꣳ॒शो॑ऽसि॒ तन्तू॑नाम्।
प॒वित्रे॑ण स॒हाग॑हि॥ १२॥

[[3-7-4-13]]
शि॒वेयꣳ रज्जु॑रभि॒धानी॑।
अ॒घ्नियामुप॑सेवताम्।
अप्र॑स्त्रꣳसाय य॒ज्ञस्य॑।
उ॒खे उप॑दधाम्य॒हम्।
प॒शुभिः॒ संनी॑तं बिभृताम्।
इन्द्रा॑य शृ॒तं दधि॑।
उ॒प॒वे॒षो॑ऽसि य॒ज्ञाय॑।
त्वां परि॑वे॒षम॑धारयन्।
इन्द्रा॑य ह॒विः कृ॒ण्वन्तः॑।
शि॒वः श॒ग्मो भ॑वासि नः॥ १३॥

[[3-7-4-14]]
अमृ॑न्मयं दे॒वपा॒त्रम्।
य॒ज्ञस्यायु॑षि॒ प्रयु॑ज्यताम्।
ति॒रः॒प॒वि॒त्रमति॑ नीताः।
आपो॑ धारय॒ माऽति॑गुः।
दे॒वेन॑ सवि॒त्रोत्पू॑ताः।
वसो॒ः सूर्य॑स्य र॒श्मिभिः॑।
गां दो॑हपवि॒त्रे रज्जु॑म्।
सर्वा॒ पात्रा॑णि शुन्धत।
ए॒ता आच॑रन्ति॒ मधु॑म॒द्दुहा॑नाः।

प्रजावतीर्यशसो विश्वरूपाः॥ १४॥

[[3-7-4-15]]
बह्वीर्भवन्तीरुपजायमानाः।
इह व इन्द्रो रमयतु गावः।
पूषा स्थ।
अयक्ष्मा वः प्रजया सꣳसृजामि।
रायस्पोषेण बहुला भवन्तीः।
ऊर्जं पयः पिन्वमाना घृतं च।
जीवो जीवन्तीरुप वः सदेयम्।
द्यौश्चेमं यज्ञं पृथिवी च संदुहाताम्।
धाता सोमेन सह वातेन वायुः।
यजमानाय द्रविणं दधातु॥ १५॥

[[3-7-4-16]]
उत्सं दुहन्ति कलशं चतुर्बिलम्।
इडां देवीं मधुमतीꣳ सुवर्विदम्।
तदिन्द्राग्नी जिन्वतꣳ सूनृतावत्।
तद्यजमानममृतत्वे दधातु।
कामधुक्षः प्र णो ब्रूहि।
इन्द्राय हविरिन्द्रियम्।
अमूं यस्यां देवानाम्।
मनुष्याणां पयो हितम्।
बहु दुग्धीन्द्राय देवेभ्यः।
हव्यमाप्यायतां पुनः॥ १६॥

[[3-7-4-17]]
वत्सेभ्यो मनुष्येभ्यः।
पुनर्दोहाय कल्पताम्।
यज्ञस्य संततिरसि।
यज्ञस्य त्वा संततिमनु संतनोमि।
अदस्तमसि विष्णवे त्वा।

यज्ञायापिदधाम्यहम्।
अद्भिररिक्तेन पात्रेण।
याः पूताः परिशेरते।
अयं पयः सोमं कृत्वा।
स्वां योनिमपिगच्छतु॥ १७॥

[[3-7-4-18]]
पर्णवल्कः पवित्रम्।
सौम्यः सोमाद्धि निर्मितः।
इमौ पर्णं च दर्भं च।
देवानाꣳ हव्यशोधनौ।
प्रातर्वेषाय गोपाय।
विष्णो हव्यꣳ हि रक्षसि।
उभावग्नी उपस्तृणते।
देवता उपवसन्तु मे।
अहं ग्राम्यानुपवसामि।
मह्यं गोपतये पशून्॥ १८॥
आभृत इमं गृह्णामि पूर्वस्ताः पूर्वः परिगृह्णामि सभापाला इन्द्रज्येष्ठेभ्य आदित्य व्रतपते सुसंभृता मे सह पुनातु गर्हि नो विश्वरूपा दधातु पुनर्गच्छतु पशून्॥ ४॥
याः पुरस्तादिमामूर्जमिह प्रजा इह पशवोऽयं पितृणामग्निः॥

[[3-7-5-1]]
देवा देवेषु पराक्रमध्वम्।
प्रथमा द्वितीयेषु।
द्वितीयास्तृतीयेषु।
त्रिरेकादशा इह माऽवत।
इदꣳ शकेयं यदिदं करोमि।
आत्मा करोत्वात्मने।
इदं करिष्ये भेषजम्।
इदं मे विश्वभेषजा।
अश्विना प्रावतं युवम्।

इदमहꣳ सेनाया अभीत्वर्यै॥ १॥

[[3-7-5-2]]

मुखमपोहामि।

सूर्यं ज्योतिर्विभाहि।

महत इन्द्रियाय।

आप्यायतां घृतयोनिः।

अग्निर्हव्याऽनुमन्यताम्।

खमङ्क्ष्व त्वचमङ्क्ष्व।

सुरूपं त्वा वसुविदम्।

पशूनां तेजसा।

अग्नये जुष्टमभिघारयामि।

स्योनं ते सदनं करोमि॥ २॥

[[3-7-5-3]]

घृतस्य धारया सुशेवं कल्पयामि।

तस्मिन्त्सीदामृते प्रतितिष्ठ।

व्रीहीणां मेध सुमनस्यमानः।

आर्द्रः प्रथस्नुर्भुवनस्य गोपाः।

शृत उत्स्नाति जनिता मतीनाम्।

यस्त आत्मा पशुषु प्रविष्टः।

देवानां विष्ठामनु यो वितस्थे।

आत्मन्वान्त्सोम घृतवान्हि भूत्वा।

देवान्गच्छ सुवर्विन्द यजमानाय मह्यम्।

इरा भूतिः पृथिव्यै रसो मोत्क्रमीत्॥ ३॥

[[3-7-5-4]]

देवाः पितरः पितरो देवाः।

योऽहमस्मि स सन्यजे।

यस्यास्मि न तमन्तरेमि।

स्वं म इष्टꣳ स्वं दत्तम्।

स्वं पूर्तꣳ स्वꣳ श्रान्तम्।

स्वꣳ हुतम्।
तस्यं मेऽग्निरुपद्रष्टा।
वायुरुपश्रोता।
आदित्योऽनुख्याता।
द्यौः पिता॥ ४॥

[[3-7-5-5]]
पृथिवी माता।
प्रजापतिर्बन्धुः।
य एवास्मि स सन्यंजे।
मा भेर्मा संविंक्था मा त्वां हिꣳसिषम्।
मा ते तेजोऽपंक्रमीत्।
भरतमुद्धरेमनुंषिञ्च।
अवदानांनि ते प्रत्यवंदास्यामि।
नमंस्ते अस्तु मा मां हिꣳसीः।
यदंवदानांनि तेऽवद्यन्।
विलोमाकार्षमात्मनंः॥ ५॥

[[3-7-5-6]]
आज्येंन प्रत्यंनज्म्येनत्।
तत्त आप्यांयतां पुनः।
अज्यांयो यवमात्रात्।
आव्याधात्कृत्यतामिदम्।
मा रूरुपाम यज्ञस्यं।
शुद्धꣳ स्विंष्टमिदꣳ हविः।
मनुंना दृष्टां घृतपंदीम्।
मित्रावरुंणसमीरिताम्।
दक्षिणार्धादसंभिन्दन्।
अवंद्याम्येकतोमुंखाम्॥ ६॥

[[3-7-5-7]]
इडें भागं जुंषस्व नः।

जिन्व गा जिन्वावतः।
तस्यास्ते भक्षिवाणः स्याम।
सर्वात्मानः सर्वगणाः।
ब्रध्न पिन्वस्व।
ददतो मे मा क्षायि।
कुर्वतो मे मोपदसत्।
दिशां क्लृप्तिरसि।
दिशो मे कल्पन्ताम्।
कल्पन्तां मे दिशः॥ ७॥

[[3-7-5-8]]
दैवीश्च मानुषीश्च।
अहोरात्रे मे कल्पेताम्।
अर्धमासा मे कल्पन्ताम्।
मासा मे कल्पन्ताम्।
ऋतवो मे कल्पन्ताम्।
संवत्सरो मे कल्पताम्।
क्लृप्तिरसि कल्पतां मे।
आशानां त्वाऽऽशापालेभ्यः।
चतुर्भ्यो अमृतेभ्यः।
इदं भूतस्याध्यक्षेभ्यः॥ ८॥

[[3-7-5-9]]
विधेम हविषा वयम्।
भजतां भागी भागम्।
माऽभागोऽभक्त।
निरभागं भजामः।
अपस्पिन्व।
ओषधीर्जिन्व।
द्विपात्पाहि।
चतुष्पादव।

दि॒वो वृ॒ष्टिमेर॑य ।
ब्रा॒ह्म॒णाना॑मि॒दꣳ ह॒विः ॥ ९ ॥

[[3-7-5-10]]
सो॒म्याना॑ꣳ सोमपी॒थिना᳚म् ।
निर्भ॒क्तो ब्रा᳚ह्मणः ।
नेहाब्रा᳚ह्मणस्यास्ति ।
सम॑ङ्क्तां ब॒र्हिर्ह॒विषा॑ घृ॒तेन॑ ।
समा॑दि॒त्यैर्वसु॑भिः॒ सं म॒रुद्भिः॑ ।
समिन्द्रे॑ण॒ विश्वे॑भिर्दे॒वेभि॑रङ्क्ताम् ।
दि॒व्यं नभो॑ गच्छतु॒ यत्स्वाहा᳚ ।
इ॒न्द्रा॒णीवा॑विध॒वा भू॑यासम् ।
अदि॑तिरिव सुपु॒त्रा ।
अ॒स्थू॒रि त्वा॑ गार्ह॑पत्य ॥ १० ॥

[[3-7-5-11]]
उप॒निष॑दे सुप्रजा॒स्त्वाय॑ ।
सं पत्नी॒ पत्या॑ सुकृ॒तेन॑ गच्छताम् ।
य॒ज्ञस्य॑ यु॒क्तौ धुर्या॑वभूताम् ।
सं॒जा॒ना॒नौ विज॑हता॒मरा॑तीः ।
दि॒वि ज्योति॑र॒जर॒मार॑भेताम् ।
दश॑ ते त॒नुवो॑ यज्ञ य॒ज्ञियाः᳚ ।
ताः प्री॑णातु॒ यज॑मानो घृ॒तेन॑ ।
ना॒रि॒ष्ठयोः᳚ प्र॒शिष॒मीड॑मानः ।
दे॒वानां॒ दैव्ये॑ऽपि॒ यज॑मानो॒ऽमृतो॑ऽभूत् ।
यं वां᳚ दे॒वा अ॑कल्पयन् ॥ ११ ॥

[[3-7-5-12]]
ऊर्जो॑ भा॒गꣳ श॑तक्रतू ।
ए॒तद्वां॑ तेन॑ प्रीणानि ।
तेन॑ तृप्यतमꣳहहौ᳚ ।
अ॒हं दे॒वाना॑ꣳ सुकृ॒ताम॑स्मि लो॒के ।

ममेदमिष्टं न मिथुर्भवाति।
अहं नारिष्ठावनुयजामि विद्वान्।
यदाभ्यामिन्द्रो अदधाद्भागधेयम्।
अदारसृद्भवत देव सोम।
अस्मिन्यज्ञे मरुतो मृडता नः।
मा नो विददभि भामो अशस्तिः॥ १२॥

[[3-7-5-13]]
मा नो विदद्वृजना द्वेष्या या।
ऋषभं वाजिनं वयम्।
पूर्णमासं यजामहे।
स नो दोहताꣳ सुवीर्यम्।
रायस्पोषꣳ सहस्रिणम्।
प्राणाय सुराधसे।
पूर्णमासाय स्वाहा।
अमावास्या सुभगा सुशेवा।
धेनुरिव भूय आप्यायमाना।
सा नो दोहताꣳ सुवीर्यम्।
रायस्पोषꣳ सहस्रिणम्।
अपानाय सुराधसे।
अमावास्यायै स्वाहा।
अभिस्तृणीहि परिधेहि वेदिम्।
जामिं मा हिꣳसीरमुया शयाना।
होतृषदना हरिताः सुवर्णाः।
निष्का इमे यजमानस्य ब्रध्ने॥ १३॥
अभीत्वर्यै करोमि क्रमीत्पिताऽऽत्मन एकतोमुखां मे दिशोऽध्यक्षेभ्यो हविर्गार्हपत्याकल्पयन्नशस्तिः सा नो दोहताꣳ सुवीर्यꣳ सप्त च॥ ५॥

[[3-7-6-1]]
परिस्तृणीत परिधत्ताग्निम्।
परिहितोऽग्निर्यजमानं भुनक्तु।

अपा॑ꣳ रस॒ ओष॑धीना॒ꣳ सुव॒र्णः॑।
नि॒ष्का इ॒मे यज॑मानस्य सन्तु काम॒दुघाः॑।
अ॒मुत्रा॒मुष्मि॑ꣳल्लो॒के।
भूप॑ते॒ भुव॑नपते।
म॒ह॒तो भू॒तस्य॑ पते।
ब्र॒ह्माणं॑ त्वा वृणीमहे।
अ॒हं भूप॑तिर॒हं भुव॑नपतिः।
अ॒हं म॑ह॒तो भू॒तस्य॒ पतिः॑॥ १॥

[[3-7-6-2]]

दे॒वेन॑ स॒वित्रा प्रसू॑त॒ आर्त्वि॑ज्यं करिष्यामि।
देव॑सवितरे॒तं त्वा॑ वृणते।
बृ॒ह॒स्पतिं॒ दैव्यं॑ ब्र॒ह्माणं॑म्।
तद॒हं मन॑से॒ प्रब्र॑वीमि।
मनो॑ गायत्रि॒यै।
गा॒य॒त्री त्रि॒ष्टुभे॑।
त्रि॒ष्टुब्जग॑त्यै।
जग॑त्यनु॒ष्टुभे॑।
अ॒नु॒ष्टुक्प॒ङ्क्त्यै।
प॒ङ्क्तिः प्र॒जाप॑तये॥ २॥

[[3-7-6-3]]

प्र॒जाप॑ति॒र्विश्वे॑भ्यो दे॒वेभ्यः॑।
विश्वे॑ दे॒वा बृ॒ह॒स्पत॑ये।
बृ॒ह॒स्पति॒र्ब्रह्म॑णे।
ब्रह्म भूर्भु॒वः सुव॑ः।
बृ॒ह॒स्पति॑र्दे॒वानां॑ ब्र॒ह्मा।
अ॒हं म॑नु॒ष्या॑णाम्।
बृह॑स्पते य॒ज्ञं गो॑पाय।
इ॒दं तस्मै॑ ह॒र्म्यं क॑रोमि।
यो वो॑ देवा॒श्चर॑ति ब्र॒ह्मचर्यं॑म्।

मे॒धावी॑ दि॒क्षु मन॑सा त॒प॒स्वी॥ ३॥

[[3-7-6-4]]

अ॒न्तर्दू॒तश्च॑रति॒ मानु॑षीषु।
चतु॑ःशिखण्डा यु॒व॒तिः सु॒पेशा॑ः।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॑।
म॒र्मृज्यमा॑ना मह॒ते सौभ॑गाय।
मह्यं॑ धुक्ष्व॒ यज॑माना॒य कामा॑न्।
भूमि॑र्भू॒त्वा म॑हि॒मानं॑ पुपोष।
ततो॑ दे॒वी व॑र्धयते॒ पया॑ꣳसि।
य॒ज्ञिया॑ य॒ज्ञं वि च॒ यन्ति॒ शं च॑।
ओष॑धी॒राप॑ इ॒ह शक्व॑रीश्च।
यो मा हृ॒दा मन॑सा॒ यश्च॑ वा॒चा॥ ४॥

[[3-7-6-5]]

यो ब्रह्म॑णा॒ कर्म॑णा॒ द्वेष्टि॑ दे॒वाः।
यः श्रु॒तेन॒ हृद॑येने॒ष्णता च॑।
तस्ये॑न्द्र॒ वज्रे॑ण॒ शिर॑श्छिनद्धि।
ऊर्णा॑मृदु॒ प्रथ॑मानꣳ स्यो॒नम्।
दे॒वेभ्यो॒ जुष्ट॒ꣳ सद॑नाय ब॒र्हिः।
सु॒व॒र्गे लो॒के यज॑मान॒ꣳ हि धे॒हि।
मां नाक॑स्य पृ॒ष्ठे प॑रम॒े व्यो॑मन्।
चतु॑ःशिखण्डा यु॒व॒तिः सु॒पेशा॑ः।
घृ॒तप्र॑तीका व॒युना॑नि वस्ते।
सा स्ती॒र्यमा॑णा मह॒ते सौभ॑गाय॥ ५॥

[[3-7-6-6]]

सा मे॑ धुक्ष्व॒ यज॑माना॒य कामा॑न्।
शि॒वा च॑ मे श॒ग्मा चै॑धि।
स्यो॒ना च॑ मे सु॒षदा॑ चै॑धि।
ऊर्ज॑स्वती च मे॒ पय॑स्वती चै॑धि।
इ॒षमूर्जं॑ मे पिन्वस्व।

ब्रह्म॒तेजो॑ मे पिन्वस्व।

क्ष॒त्रमोजो॑ मे पिन्वस्व।

वि॒शं पुष्टिं॑ मे पिन्वस्व।

आयु॑र॒न्नाद्यं॑ मे पिन्वस्व।

प्र॒जां प॒शून्मे॑ पिन्वस्व॥ ६॥

[[3-7-6-7]]

अ॒स्मिन्य॒ज्ञ उप॒ भू॒य॒ इन्नु मे᳚।

अवि॑क्षोभाय परि॒धीन्द॑धामि।

ध॒र्ता ध॒रुणो॒ धरी॑यान्।

अ॒ग्निर्द्वे॑षाꣳसि॒ निरि॒तो नु॑दातै।

विच्छि॑नद्मि विधृ॑तीभ्याꣳ स॒पत्ना॑न्।

जा॒तान्भ्रातृ॑व्या॒न्ये च॑ जनि॒ष्यमा॑णाः।

वि॒शो य॒न्त्राभ्यां॒ विध॑माम्येनान्।

अ॒हꣳ स्वाना॑मुत्त॒मो॑ऽसानि दे॒वाः।

वि॒शो य॒न्त्रे नु॒दमा॑ने॒ अरा॑तिम्।

विश्वं॑ पा॒प्मान॒मम॑तिं दु॒र्मरा॑युम्॥ ७॥

[[3-7-6-8]]

सीद॑न्ती दे॒वी सु॑कृ॒तस्य॑ लो॒के।

धृती᳚ स्थो॒ विधृ॑ती॒ स्वधृ॑ती।

प्रा॒णान्मयि॑ धारयतम्।

प्र॒जां मयि॑ धारयतम्।

प॒शून्मयि॑ धारयतम्।

अ॒यं प्र॑स्त॒र उ॒भय॑स्य ध॒र्ता।

ध॒र्ता प्र॑या॒जाना॑मु॒तानू॑या॒जाना᳚म्।

स दा॑धार स॒मिधो॑ वि॒श्वरू॑पाः।

तस्मि॑न्त्स्रु॒चो॒ अध्या॑सादयामि।

आरो॑ह प॒थो जु॑हु दे॒वयाना॑न्॥ ८॥

[[3-7-6-9]]

यत्रर्ष॑यः प्रथम॒जा ये पु॑रा॒णाः।

हि॒र॑ण्यपक्षाऽजि॒रा सम्भृ॑ताङ्गा।
व॒हा॑सि मा सु॒कृ॒तां॑ यत्र॑ लो॒काः।
अ॒वा॒हं बा॑ध उ॒प॒भृता॑ स॒पत्ना॑न्।
जा॒ताम्भ्रातृ॑व्या॒न्ये च॑ ज॒नि॒ष्यमा॑णाः।
दोहै॑ य॒ज्ञꣳ सु॒दु॒घा॑मिव धे॒नुम्।
अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।
अ॒ध॒रे म॒त्स॒पत्नाः᳚।
यो मा॑ वा॒चा मन॑सा दु॒र्म॑रा॒युः।
हृ॒दाऽरा॑ती॒याद॑भि॒दास॑दग्ने॥ ९॥

[[3-7-6-10]]
इ॒दम॑स्य चि॒त्तमध॑रं ध्रु॒वायाः᳚।
अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्।
अ॒ध॒रे म॒त्स॒पत्नाः᳚।
ऋ॒ष॒भो॑ऽसि शा॒क्व॒रः।
घृ॒ताची॑नाꣳ सू॒नुः।
प्रि॒येण॒ नाम्ना᳚ प्रि॒ये सद॑सि सीद।
स्यो॒नो मे॑ सीद सु॒षद॑ः पृथि॒व्याम्।
प्र॒थ॑यि प्र॒जया॑ प॒शुभि॑ः सु॒व॒र्गे॑ लो॒के।
दि॒वि सी॑द पृथि॒व्याम॒न्तरि॑क्षे।
अ॒हमुत्त॑रो भूयासम्॥ १०॥

[[3-7-6-11]]
अ॒ध॒रे म॒त्स॒पत्नाः᳚।
इ॒यꣳ स्था॒ली घृ॒तस्य॑ पू॒र्णा।
अच्छि॑न्नपयाः श॒तधा॑र॒ उत्स॑ः।
मा॒रु॒तेन॒ शर्म॑णा॒ दैव्ये॑न।
य॒ज्ञो॑ऽसि स॒र्वत॑ः श्रि॒तः।
स॒र्वतो॒ मां भू॒तं भ॑वि॒ष्यच्छ्र॑यताम्।
श॒तं मे॑ सन्त्वा॒शिष॑ः।
स॒हस्रं॑ मे सन्तु सू॒नृताः᳚।

इरावतीः पशुमतीः।
प्रजापतिरसि सर्वतः श्रितः॥ ११॥

[[3-7-6-12]]
सर्वतो मां भूतं भविष्यच्छ्रयताम्।
शतं मे सन्त्वाशिषः।
सहस्रं मे सन्तु सूनृताः।
इरावतीः पशुमतीः।
इदमिन्द्रियममृतं वीर्यम्।
अनेनेन्द्राय पशवोऽचिकित्सन्।
तेन देवा अवतोप माम्।
इहेषमूर्जं यशः सह ओजः सनेयम्।
शृतं मयि श्रयताम्।
यत्पृथिवीमचरत्तत्प्रविष्टम्॥ १२॥

[[3-7-6-13]]
येनासिञ्चद्बलमिन्द्रं प्रजापतिः।
इदं तच्छुक्रं मधु वाजिनीवत्।
येनोपरिष्टादधिनोन्महेन्द्रम्।
दधि मां धिनोतु।
अयं वेदः पृथिवीमन्वविन्दत्।
गुहा सतीं गहने गह्वरेषु।
स विन्दतु यजमानाय लोकम्।
अच्छिद्रं यज्ञं भूरिकर्मा करोतु।
अयं यज्ञः समसदद्धविष्मान्।
ऋचा साम्ना यजुषा देवताभिः॥ १३॥

[[3-7-6-14]]
तेन लोकान्त्सूर्यवतो जयेम।
इन्द्रस्य सख्यममृतत्वमश्याम्।
यो नः कनीय इह कामयातै।
अस्मिन्यज्ञे यजमानाय मह्यम्।

अप॒ तमि॑न्द्रा॒ग्नी भुव॑नान्नुदे॒ताम्।
अ॒हं प्र॒जां वी॒रव॑तीं विदेय।
अग्ने॑ वाजजित्।
वाजं॑ त्वा सरि॒ष्यन्त᳚म्।
वाजं॑ जे॒ष्यन्त᳚म्।
वा॒जिनं॑ वाज॒जित᳚म्॥ १४॥

[[3-7-6-15]]
वा॒ज॒जि॒त्यायै॒ संमा᳚र्ज्मि।
अ॒ग्निम॑न्ना॒दम॒न्नाद्या॑य।
उप॑हूतो॒ द्यौः पि॒ता।
उप॒ मां द्यौः पि॒ता ह्व॑यताम्।
अ॒ग्निराग्नी᳚द्ध्रात्।
आयु॑षे॒ वर्च॑से।
जी॒वात्वै॒ पुण्या॑य।
उप॑हूता पृथि॒वी मा॒ता।
उप॒ मां मा॒ता पृ॑थि॒वी ह्व॑यताम्।
अ॒ग्निराग्नी᳚द्ध्रात्॥ १५॥

[[3-7-6-16]]
आयु॑षे॒ वर्च॑से।
जी॒वात्वै॒ पुण्या॑य।
मनो॒ ज्योति॑र्जुषता॒माज्य᳚म्।
विच्छि॑न्नं य॒ज्ञꣳ समि॒मं द॑धातु।
बृह॒स्पति॑स्तनुतामि॒मं नः॑।
विश्वे॑ दे॒वा इ॒ह मा॑दयन्ताम्।
यं ते॑ अग्न आवृ॒श्चामि॑।
अ॒हं वा᳚ क्षिपि॒तश्चर॑न्।
प्र॒जां च॒ तस्य॒ मूलं॑ च।
नी॒चैर्दे᳚वा॒ नि॑वृश्चत॥ १६॥

[[3-7-6-17]]

अग्ने यो नोऽभिदासति।
समानो यश्च निष्ट्यः।
इध्मस्येव प्रक्षायतः।
मा तस्योच्छेषि किंचन।
यो मां द्वेष्टि जातवेदः।
यं चाहं द्वेष्मि यश्च माम्।
सर्वाꣳस्तानग्ने संदह।
याꣳश्चाहं द्वेष्मि ये च माम्।
अग्ने वाजजित्।
वाजं त्वा ससृवाꣳसम्॥ १७॥

[[3-7-6-18]]

वाजं जिगिवाꣳसम्।
वाजिनं वाजजितम्।
वाजजित्यायै संमार्ज्मि।
अग्निमन्नादमन्नाद्याय।
वेदिर्बर्हिः शृतꣳ हविः।
इध्मः परिधयः स्रुचः।
आज्यं यज्ञ ऋचो यजुः।
याज्याश्च वषट्काराः।
सं मे संनतयो नमन्ताम्।
इध्मसंनहने हुते॥ १८॥

[[3-7-6-19]]

दिवः खीलोऽवततः।
पृथिव्या अध्युत्थितः।
तेना सहस्रकाण्डेन।
द्विषन्तꣳ शोचयामसि।
द्विषन्मे बहु शोचतु।
ओषधे मो अहꣳ शुचम्।
यज्ञ नमस्ते यज्ञ।

नमो॒ नम॑श्च ते यज्ञ।
शि॒वेन॑ मे॒ संति॑ष्ठस्व।
स्यो॒नेन॑ मे॒ संति॑ष्ठस्व॥ १९॥

[[3-7-6-20]]
सु॒भू॒तेन॑ मे॒ संति॑ष्ठस्व।
ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सेन॑ मे॒ संति॑ष्ठस्व।
य॒ज्ञस्यर्द्धि॑मनु॒ संति॑ष्ठस्व।
उप॑ ते यज्ञ॒ नमः॑।
उप॑ ते॒ नमः॑।
उप॑ ते॒ नमः॑।
त्रिष्फ॒ली क्रि॒यमा॑णानाम्।
यो न्य॒ङ्गो अ॑व॒शिष्य॑ते।
रक्ष॑सां भाग॒धेय᳚म्।
आप॒स्तत्प्रव॑हतादि॒तः॥ २०॥

[[3-7-6-21]]
उ॒लूख॑ले॒ मुस॑ले॒ यच्च॒ शूर्पे᳚।
आ॒शि॒श्लेष॑ दृ॒षदि॒ यत्क॒पाले᳚।
अ॒व॒प्रुषो᳚ वि॒प्रुषः॒ संय॑जामि।
विश्वे᳚ दे॒वा ह॒विरि॒दं जु॑षन्ताम्।
य॒ज्ञे या वि॒प्रुषः॒ सन्ति॑ ब॒ह्वीः।
अ॒ग्नौ ताः सर्वाः॒ स्वि॑ष्टाः॒ सुहु॑ता जुहोमि।
उ॒द्यन्न॒द्य मि॑त्रमहः।
स॒पत्ना᳚न्मे अनीनशः।
दि॒वै॑नान्वि॒द्युता॑ जहि।
नि॒म्रोच॒न्नध॑रान्कृधि॥ २१॥

[[3-7-6-22]]
उ॒द्यन्न॒द्य वि नो॑ भज।
पि॒ता पु॒त्रेभ्यो॒ यथा᳚।
दी॒र्घा॑यु॒त्वस्य॑ हेशि॒षे।

तस्य॑ नो दे॑हि सूर्य॑।

उ॒द्यन्न॒द्य मि॑त्रमहः।

आ॒रोह॒न्नुत्त॑रा॒ं दिव᳚म्।

हृ॒द्रो॒गं मम॑ सूर्य॑।

ह॒रि॒माणं॑ च नाशय।

शुके॑षु मे ह॒रि॒माण᳚म्।

रो॒प॒णाका॑सु दध्मसि॥ २२॥

[[3-7-6-23]]

अथो॑ हारि॒द्रवे॑षु मे।

ह॒रि॒माणं॒ निद॑ध्मसि।

उद॑गाद॒यमा॑दि॒त्यः।

विश्वे॑न॒ सह॑सा स॒ह।

द्वि॒षन्तं॒ मम॑ र॒न्धय॑न्।

मो अ॒हं द्वि॑ष॒तो र॑धम्।

यो न॒ः शपा॒दश॑पतः।

यश्च॑ न॒ः शप॑त॒ः शपा᳚त्।

उ॒षाश्च॒ तस्मै॑ नि॒म्रुक्च॑।

सर्वं᳚ पा॒पꣳ समू॑हताम्॥ २३॥

[[3-7-6-24]]

यो न॑ः स॒पत्नो॒ यो रण॑ः।

मर्तो᳚ऽभि॒दास॑ति देवाः।

इ॒ध्मस्ये॑व प्र॒क्षाय॑तः।

मा तस्योच्छे॑षि॒ किञ्च॒न।

अव॑सृष्टः परा॑पत।

श॒रो ब्रह्म॑सꣳशितः।

गच्छा॒मित्रा॒न्प्रवि॑श।

मैषा॒ं कंच॒नोच्छि॑षः॥ २४॥

पति॑ः प्र॒जाप॑तये तप॒स्वी वा॒चा सौभ॑गाय प॒शून्मे॑ पिन्वस्व दुरम्ना॒युं दे॑व॒याना॑नग्ने॒ऽन्तरिक्षे॒ऽहमुत्त॑रो भूयासं प्र॒जाप॑तिरसि स॒र्वत॑ः श्रतः प्रवि॑ष्टं दे॒वता॑भिर्वा॒जजितं॑ पृ॒थिवी ह्व॑यताम॒ग्निराग्नी᳚ध्राद्द्रइश्वत ससृ॒वाꣳसꣳ॑ हु॒ते

स्योनेन मे संतिष्ठस्वेतः कृधि दध्मस्यूहतामष्टौ च॥ ६॥

[[3-7-7-1]]

सक्षेदं पश्य।

विधर्तरिदं पश्य।

नाकेदं पश्य।

रमतिः पनिष्ठा।

ऋतं वर्षिष्ठम्।

अमृता यान्याहुः।

सूर्यो वरिष्ठो अक्षभिर्विभाति।

अनु द्यावापृथिवी देवपुत्रे।

दीक्षाऽसि तपसो योनिः।

तपोऽसि ब्रह्मणो योनिः॥ १॥

[[3-7-7-2]]

ब्रह्मासि क्षत्रस्य योनिः।

क्षत्रमस्यृतस्य योनिः।

ऋतमसि भूरारभे श्रद्धां मनसा।

दीक्षां तपसा।

विश्वस्य भुवनस्याधिपत्नीम्।

सर्वे कामा यजमानस्य सन्तु।

वातं प्राणं मनसाऽन्वारभामहे।

प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः।

स नो मृत्योस्त्रायतां पात्वꣳहसः॥ २॥

[[3-7-7-3]]

ज्योग्जीवा जरामशीमहि।

इन्द्र शाक्कर गायत्रीं प्रपद्ये।

तां ते युनज्मि।

इन्द्र शाक्कर त्रिष्टुभं प्रपद्ये।

तां ते युनज्मि।

इन्द्र शाक्कर जगतीं प्रपद्ये।

तां ते॑ युनज्मि।
इन्द्र॑ शाक्करा॒नु॒ष्टु॒भं॒ प्रप॑द्ये।
तां ते॑ युनज्मि।
इन्द्र॑ शाक्कर प॒ङ्क्तिं॒ प्रप॑द्ये॥ ३॥

[[3-7-7-4]]
तां ते॑ युनज्मि।
आऽहं दी॒क्षाम॑रुहमृ॒तस्य॒ पत्नी॓म्।
गा॒य॒त्रेण॒ छन्द॑सा॒ ब्रह्म॑णा च।
ऋ॒तꣳ स॒त्येऽ॑धायि।
स॒त्यमृ॒तेऽ॑धायि।
ऋ॒तं च॑ मे स॒त्यं चा॑भूताम्।
ज्योति॑रभूव॒ꣳ॒ सुव॑रगमम्।
सु॒व॒र्गं लो॒कं नाक॑स्य पृ॒ष्ठम्।
ब्र॒ध्नस्य॑ वि॒ष्टप॑मगमम्।
पृ॒थि॒वी दी॒क्षा॥ ४॥

[[3-7-7-5]]
तया॒ऽग्निर्दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॒ऽग्निर्दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॓ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
अ॒न्तरि॑क्षं दी॒क्षा।
तया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॑ वा॒युर्दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॓ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षया॑मि।
द्यौर्दी॒क्षा।
तया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः॥ ५॥

[[3-7-7-6]]
तया॓ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
दिशो॑ दी॒क्षा।

तया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॑ च॒न्द्रमा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॒॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
आपो॑ दी॒क्षा।
तया॒ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॒ वरु॑णो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॒॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
ओष॑धयो दी॒क्षा॥ ६॥

[[3-7-7-7]]

तया॒ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॒ सोमो॒ राजा॑ दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॒॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
वाग्दी॒क्षा।
तया॒॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
यया॒॑ प्रा॒णो दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तः।
तया॒॑ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षयामि।
पृ॒थि॒वी त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्।
अ॒न्तरि॑क्षं त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्।
द्यौस्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्॥ ७॥

[[3-7-7-8]]

दिश॑स्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
आप॑स्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
ओष॑धयस्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
वाक्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षताम्।
ऋच॑स्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
सामा॑नि त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
यजू॑ꣳषि त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षन्ताम्।
अह॑श्च॒ रात्रि॑श्च।
कृ॒षिश्च॒ वृष्टि॑श्च।

त्विषिश्चापचितिश्च॥ ८॥

[[3-7-7-9]]
आपश्चौषधयश्च।
ऊर्क्च सूनृता च।
तास्त्वा दीक्षमाणमनु दीक्षन्ताम्।
स्वे दक्षे दक्षपितेह सीद।
देवानाꣳ सुम्नो महते रणाय।
स्वासस्थस्तनुवा संविशस्व।
पितेवैधि सूनव आसुशेवः।
शिवो मा शिवमाविश।
सत्यं म आत्मा।
श्रद्धा मे क्षितिः॥ ९॥

[[3-7-7-10]]
तपो मे प्रतिष्ठा।
सवितृप्रसूता मा दिशो दीक्षयन्तु।
सत्यमस्मि।
अहं त्वदस्मि मदसि त्वमेतत्।
ममासि योनिस्तव योनिरस्मि।
ममैव सन्वह हव्यान्यग्ने।
पुत्रः पित्रे लोककृज्जातवेदः।
आजुह्वानः सुप्रतीकः पुरस्तात्।
अग्ने स्वां योनिमासीद साध्या।
अस्मिन्त्सधस्थे अध्युत्तरस्मिन्॥ १०॥

[[3-7-7-11]]
विश्वे देवा यजमानश्च सीदत।
एकमिषे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
द्वे ऊर्जे विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।
चत्वारि मायो भवाय विष्णुस्त्वाऽन्वेतु।

पञ्च॑ प॒शुभ्यो॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।

षड्रा॒यस्पोषा॑य॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।

स॒प्त स॒प्तभ्यो॒ होत्रा᳚भ्यो॒ विष्णु॒स्त्वाऽन्वे॑तु।

सखा॑यः स॒प्तप॑दा अभूम।

स॒ख्यं ते॑ गमेयम्॥ ११॥

[[3-7-7-12]]

स॒ख्यात्ते॒ मा यो॑षम्।

स॒ख्यान्मे॒ मा यो᳚ष्ठाः।

साऽसि॑ सुब्रह्मण्ये।

तस्या᳚स्ते पृथि॒वी पाद॑ः।

साऽसि॑ सुब्रह्मण्ये।

तस्या᳚स्ते॒ऽन्तरि॑क्षं॒ पाद॑ः।

साऽसि॑ सुब्रह्मण्ये।

तस्या᳚स्ते॒ द्यौः पाद॑ः।

साऽसि॑ सुब्रह्मण्ये।

तस्या᳚स्ते॒ दिश॒ः पाद॑ः॥ १२॥

[[3-7-7-13]]

प॒रोर॑जास्ते पञ्च॒मः पाद॑ः।

सा न॒ इषमूर्ज᳚ं धुक्ष्व।

तेज॑ इन्द्रि॒यम्।

ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सम॒न्नाद्य᳚म्।

विमि॑मे त्वा॒ पय॑स्वतीम्।

दे॒वाना᳚ं धे॒नुꣳ सु॒दुघा॒मन॑पस्फुरन्तीम्।

इन्द्र॒ः सोम॑ं पिबतु।

क्षेमो॑ अस्तु नः।

इ॒मां न॑राः कृणु॒त वेदि॒मेत्य॑।

वसु॑मतीꣳ रु॒द्रव॑तीमादि॒त्यव॑तीम्॥ १३॥

[[3-7-7-14]]

वर्ष्म᳚न्दि॒वः।

नाभा॑ पृथि॒व्याः।
यथा॒ऽयं यज॑माना॒ो न रिष्ये॓त्।
दे॒वस्य॑ सवि॒तुः स॒वे।
चतु॑ःशिखण्डा यु॒व॒तिः सु॒पेशा॓ः।
घृ॒तप्र॑तीका॒ भुव॑नस्य॒ मध्ये॓।
तस्या॑ꣳ सुप॒र्णाव॑धि॒ यौ निवि॑ष्टौ।
तयो॑र्दे॒वाना॒मधि॑ भाग॒धेय॓म्।
अप॒ जन्य॑ं भ॒यं नु॑द।
अप॒ चक्राणि॑ वर्तय।
गृ॒हꣳ सोम॑स्य गच्छतम्।
न वा उ॑वे॒तन्म्रि॑यसे॒ न रि॑ष्यसि।
दे॒वाꣳ इदे॑षि प॒थिभि॑ः सु॒गेभि॑ः।
यत्र॒ यन्ति॑ सु॒कृतो॒ नापि॑ दु॒ष्कृत॑ः।
तत्र॑ त्वा दे॒वः स॑वि॒ता द॑धातु॥ १४॥
ब्रह्म॑णो॒ योनि॒रꣳहसः प॒ङ्क्तिं प्रप॑द्ये दीक्षा यया॑ऽऽदि॒त्यो दी॒क्षया॑ दीक्षि॒तस्तया॓ त्वा दी॒क्षया॑ दीक्षया॒म्योष॑धयो दी॒क्ष द्यस्त्वा॒ दीक्ष॑माण॒मनु॑ दीक्षता॒मप॑चिति॒श्चाक्षि॑ति॒रुत्तर॑स्मिन्गमेय॒ं दि॒शः पाद॑ आदि॒त्यव॑र्तीं वर्तय॒ पञ्च॑ च॥ ७॥

[[3-7-8-1]]

यद॒स्य पा॒रे रज॑सः।
शु॒क्रं ज्योति॒रजा॑यत।
तन्न॑ः पर्ष॒दति॒ द्विष॑ः।
अग्ने॑ वैश्वानर॒ स्वाहा॓।
यस्मा॓द्भी॒षाऽवा॑शिष्ठाः।
ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि।
प्र॒जाभ्य॑ः सर्वा॓भ्यो मृड।
नमो॑ रु॒द्राय॑ मी॒ढुषे॓।
यस्मा॓द्भी॒षा न्यष॑दः।
ततो॑ नो॒ अभ॑यं कृधि॥ १॥

[[3-7-8-2]]

प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड।
नमो रुद्राय मीढुषे।
उदुत्त्र तिष्ठ प्रतितिष्ठ मा रिषः।
मेमं यज्ञं यजमानं च रीरिषः।
सुवर्गे लोके यजमानꣳ हि धेहि।
शं न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे।
यस्माद्भीषाऽवेपिष्ठाः पलायिष्ठाः समङ्गाꣳस्थाः।
ततो नो अभयं कृधि।
प्रजाभ्यः सर्वाभ्यो मृड।
नमो रुद्राय मीढुषे॥ २॥

[[3-7-8-3]]

य इदमर्कः।
तस्मै नमः।
तस्मै स्वाहा।
न वा उ वेतन्म्रियसे।
आशानां त्वा विश्वा आशाः।
यज्ञस्य हि स्थ ऋत्वियौ।
इन्द्राग्नी चेतनस्य च।
हुताहुतस्य तृप्यतम्।
अहुतस्य हुतस्य च।
हुतस्य चाहुतस्य च।
अहुतस्य हुतस्य च।
इन्द्राग्नी अस्य सोमस्य।
वीतं पिबतं जुषेथाम्।
मा यजमानं तमो विदत्।
मर्त्विजो मो इमाः प्रजाः।
मा यः सोममिमं पिबात्।
सꣳसृष्टमुभयं कृतम्॥ ३॥
कृधि मीढुषेऽहुतस्य च सप्त च॥ ८॥

[[3-7-9-1]]

अ॒ना॒गस॑स्त्वा व॒यम् ।

इन्द्रे॑ण॒ प्रेषि॑ता॒ उप॑ ।

वा॒युष्टे॑ अस्त्वꣳश॒भूः ।

मि॒त्रस्ते॑ अस्त्वꣳश॒भूः ।

वरु॑णस्ते अस्त्वꣳश॒भूः ।

अपा᳚ क्षया॒ ऋ॒त॑स्य गर्भाः॑ ।

भुव॑नस्य गोपा॒ः श्येना॑ अति॑थयः ।

पर्व॑तानां ककुभः प्र॒युतो॑ नपातारः ।

व॒ग्नुनेन्द्रꣳ॑ ह्वयत ।

घोषे॒णामी॑वाꣳश्चातयत ॥ १ ॥

[[3-7-9-2]]

यु॒क्ताः स्थ॒ वह॑त ।

दे॒वा ग्रावा॑ण॒ इन्दु॒रिन्द्र॒ इत्य॑वादिषुः ।

ऐन्द्र॑मचुच्यवुः प॒रम॒स्या᳚ः परा॒वत॑ः ।

आऽस्मात्स॒धस्था᳚त् ।

ओरो॒रन्तरि॑क्षात् ।

आ सु॑भू॒तम॑सुषवुः ।

ब्र॒ह्म॒व॒र्च॒सं म॒ आसु॑षवुः ।

स॒म॒रे रक्षाꣳ॑स्यवधिषुः ।

अप॑हतं ब्र॒ह्मज्यस्य॑ ।

वाक्च॑ त्वा॒ मन॑श्च श्रिणीताम् ॥ २ ॥

[[3-7-9-3]]

प्रा॒णश्च॑ त्वाऽपा॒नश्च॑ श्रीणीताम् ।

चक्षु॑श्च त्वा॒ श्रोत्रं॑ च श्रीणीताम् ।

दक्ष॑श्च त्वा॒ बलं॑ च श्रीणीताम् ।

ओज॑श्च त्वा॒ सह॑श्च श्रीणीताम् ।

आयु॑श्च त्वा ज॒रा च॑ श्रीणीताम् ।

आ॒त्मा च॑ त्वा त॒नूश्च॑ श्रीणीताम् ।

श्रृ॒तो॑ऽसि श्रृ॒तं कृ॑तः।
श्रृ॒ताय॑ त्वा श्रृ॒तेभ्य॒स्त्वा।
यमिन्द्र॑मा॒हुर्वरु॑णं॒ यमा॒हुः।
यं मि॒त्रमा॒हुर्यमु॑ स॒त्यमा॒हुः॥ ३॥

[[3-7-9-4]]
यो दे॒वाना॑ं दे॒वत॑मस्तपो॒जाः।
तस्मै॑ त्वा॒ तेभ्य॒स्त्वा।
मयि॒ त्यदि॑न्द्रि॒यं म॒हत्।
मयि॒ दक्षो॒ मयि॒ क्रतु॑ः।
मयि॑ धायि सु॒वीर्य॑म्।
त्रिशु॒ग्घ॒र्मो॑ विभा॑तु मे।
आकू॑त्या॒ मन॑सा स॒ह।
वि॒राजा॒ ज्योति॑षा स॒ह।
य॒ज्ञेन॒ पय॑सा स॒ह।
तस्य॒ दोह॑मशीमहि॥ ४॥

[[3-7-9-5]]
तस्य॑ सु॒म्नम॑शीमहि।
तस्य॑ भ॒क्षम॑शीमहि।
वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
मि॒त्रो जना॒न्प्रसमि॑त्र।
यस्मा॒न्न जा॒तः परो॑ अ॒न्यो अस्ति॑।
य आ॑वि॒वेश॒ भुव॑नानि॒ विश्वा॑।
प्र॒जाप॑तिः प्र॒जया॑ संविदा॒नः।
त्रीणि॒ ज्योती॑ꣳषि सचते॒ स षो॑डशी।
ए॒ष ब्र॒ह्मा य ऋ॒त्विय॑ः।
इन्द्रो॒ नाम॑ श्रु॒तो ग॒णे॥ ५॥

[[3-7-9-6]]
प्र ते॑ म॒हे वि॒दथे॑ शꣳसिष॒ꣳ हरी॑।
य ऋ॒त्वियः॒ प्र ते॑ वन्वे।

व॒नुषो॑ हर्य॒तं मद᳚म्।
इन्द्रो॒ नाम॑ घृ॒तं न यः।
हरि॑भि॒श्चारु॒ सेच॑ते।
श्रु॒तो ग॒ण आ त्वा॑ विशन्तु।
हरि॑वर्पसं॒ गिर॑ः।
इन्द्राधि॑पते॒ऽधि॑पति॒स्त्वं दे॒वाना॑मसि।
अधि॑पतिं॒ माम्।
आयु॑ष्मन्तं॒ वर्च᳚स्वन्तं मनु॒ष्ये॑षु कुरु॥ ६॥

[[3-7-9-7]]
इन्द्र॑श्च स॒म्राड्वरु॑णश्च॒ राजा᳚।
तौ ते॑ भ॒क्षं च॑क्रतु॒रग्र॑ ए॒तम्।
तयो॒रनु॑ भ॒क्षं भ॑क्षयामि।
वाग्जु॑षा॒णा सोम॑स्य तृप्यतु।
प्र॒जाप॑तिर्वि॒श्वक॑र्मा।
तस्य॒ मनो॑ दे॒वं य॒ज्ञेन॑ राध्यासम्।
अ॒र्थे॒ गा अ॒स्य ज॑हितः।
अ॒व॒सान॑पतेऽव॒सानं॑ मे विन्द्।
नमो॑ रु॒द्राय॑ वास्तो॒ष्पत॑ये।
आय॑ने वि॒द्रव॑णे॥ ७॥

[[3-7-9-8]]
उ॒द्याने॒ यत्प॒राय॑णे।
आ॒वर्त᳚ने वि॒वर्त᳚ने।
यो गो॑पा॒यति॒ तꣳ हु॑वे।
यान्य॑पा॒मित्या॒न्यप्र॑तीत्ता॒न्यस्मि॑।
य॒मस्य॑ ब॒लिना॒ चरा॑मि।
इ॒हैव सन्तः॒ प्रति॒ तद्या॑तयामः।
जी॒वा जी॒वेभ्यो॒ निह॑राम एनत्।
अ॒नृणा अ॒स्मिन्न॑नृ॒णाः पर॑स्मिन्।
तृ॒तीये॑ लो॒के अ॑नृ॒णाः स्या॑म।

ये देवयाना उत पितृयाणाः॥ ८॥

[[3-7-9-9]]
सर्वान्पथो अनृणा आक्षीयेम।
इदमूनुः श्रेयोऽवसानमागन्म।
शिवे नो द्यावापृथिवी उभे इमे।
गोमद्धनवदश्ववदूर्जस्वत्।
सुवीरा वीरैरनु संचरेम।
अर्कः पवित्रꣳ रजसो विमानः।
पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
द्यावापृथिवी पयसा संविदाने।
घृतं दुहाते अमृतं प्रपीने।
पवित्रमर्को रजसो विमानः।
पुनाति देवानां भुवनानि विश्वा।
सुवर्ज्योतिर्यशो महत्।
अशीमहि गाधमुत प्रतिष्ठाम्॥ ९॥
चातयत श्रीणीताꣳसत्यमाहुरशीमहि गणे कुरु विद्रवणे पितृयाणा अर्को रजसो विमानास्त्रीणि च॥ ९॥

[[3-7-10-1]]
उदस्तांप्सीत्सविता मित्रो अर्यमा।
सर्वानमित्रानवधीद्युगेन।
बृहन्तं मामकरद्वीरवन्तम्।
रथन्तरे श्रयस्व स्वाहा पृथिव्याम्।
वामदेव्ये श्रयस्व स्वाहाऽन्तरिक्षे।
बृहति श्रयस्व स्वाहा दिवि।
बृहता त्वोपस्तभ्नोमि।
आ त्वा ददे यशसे वीर्याय च।
अस्मास्वघ्निया यूयं दधाथेन्द्रियं पयः।
यस्ते द्रप्सो यस्त उदर्षः॥ १॥

[[3-7-10-2]]
दैव्यः केतुर्विश्वं भुवनमाविवेश।

स नः पाह्यरिष्ट्यै स्वाहा।
अनु मा सर्वो यज्ञोऽयमेतु।
विश्वे देवा मरुतः सामार्कः।
आप्रियश्छन्दाꣳसि निविदो यजूꣳषि।
अस्यै पृथिव्यै यद्यज्ञियम्।
प्रजापतेर्वर्तनिमनुवर्तस्व।
अनु वीरैरनुराध्याम गोभिः।
अन्वश्वैरनु सर्वैरु पुष्टैः।
अनु प्रजयाऽन्विन्द्रियेण॥ २॥

[[3-7-10-3]]
देवा नो यज्ञमृजुधा नयन्तु।
प्रति क्षत्रे प्रति तिष्ठामि राष्ट्रे।
प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु।
प्रति प्रजायां प्रतितिष्ठामि भव्ये।
विश्वमन्याऽभिवावृधे।
तदन्यस्यामधिश्रितम्।
दिवे च विश्वकर्मणे।
पृथिव्यै चाकरं नमः।
अस्कान्द्यौः पृथिवीम्।
अस्कानृषभो युवा गाः॥ ३॥

[[3-7-10-4]]
स्कन्नेमा विश्वा भुवना।
स्कन्नो यज्ञः प्रजनयतु।
अस्कानजनि प्राजनि।
आस्कन्नाज्जायते वृषा।
स्कन्नात्प्रजनिषीमहि।
ये देवा येषामिदं भागधेयं बभूव।
येषां प्रयाजा उतानूयाजाः।
इन्द्रज्येष्ठेभ्यो वरुणराजभ्यः।

अ॒ग्निहो॑तृभ्यो दे॒वेभ्यः॒ स्वाहा᳚।
उ॒त त्या नो॒ दिवा॑ म॒तिः॥ ४॥

[[3-7-10-5]]
अदि॑तिरू॒त्याऽऽग॑मत्।
सा शन्ता॑ची॒ मय॑स्करत्।
अप॒ स्रिधः॑।
उ॒त त्या दैव्या॑ भि॒षजा᳚।
शं न॑स्करतो अ॒श्विना᳚।
यू॒याता॑म॒स्मद्रपः॑।
अप॒ स्रिधः॑।
शम॒ग्निर॒ग्निभि॑स्करत्।
शं न॑स्तपतु॒ सूर्यः॑।
शं वातो॑ वात्वर॒पाः॥ ५॥

[[3-7-10-6]]
अप॒ स्रिधः॑।
तदि॒त्प॒दं न वि॑चि॒केत वि॒द्वान्।
यन्मृ॒तः पुन॑र॒प्येति॑ जी॒वान्।
त्रि॒वृद्यद्भुव॑नस्य र॒थवृत्।
जी॒वो गर्भो॒ न मृ॒तः स जी॑वात्।
प्रत्य॑स्मै॒ पिपी॑षते।
वि॒श्वानि॑ वि॒दुषे॑ भर।
अ॒रं॒ग॒मा॒य॒ जग्म॑वे।
अप॑श्चाद्द्ध्वने॒ नरे᳚।
इन्दु॒रिन्दु॒मवा॑गात्।
इन्दो॒रिन्द्रो॑ऽपात्।
तस्य॑ त इन्द॒विन्द्र॑पीतस्य॒ मधु॑मतः।
उप॑हूत॒स्योप॑हूतो भक्षयामि॥ ६॥
उ॒द॒र्षे इ॒न्द्रि॒येण॒ गा म॒तिर॒रपा अं॒गा॒त्त्रीणि॑ च॥ १०॥

[[3-7-11-1]]

ब्रह्म॑ प्र॒तिष्ठा मन॑सो॒ ब्रह्म॑ वा॒चः।
ब्रह्म॑ य॒ज्ञाना॑ꣳ ह॒विषा॒माज्य॑स्य।
अति॑रिक्तं॒ कर्म॑णो॒ यच्च॑ ही॒नम्।
य॒ज्ञः पर्वा॑णि प्रति॒रन्ने॑ति क॒ल्पयन्॑।
स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्।
आश्रा॑वितम॒त्याश्रा॑वितम्।
वष॑ट्कृतम॒त्यनू॑क्तं च य॒ज्ञे।
अति॑रिक्तं॒ कर्म॑णो॒ यच्च॑ ही॒नम्।
य॒ज्ञः पर्वा॑णि प्रति॒रन्ने॑ति क॒ल्पयन्॑।
स्वाहा॑कृ॒ताऽऽहु॑तिरेतु दे॒वान्॥ १॥

[[3-7-11-2]]

यद्वो॑ देवा अतिपा॒दया॑नि।
वा॒चा॒चि॒त्प्रय॑तं दे॒व हेड॑नम्।
अ॒रा॒यो अ॒स्मा॑ꣳ अ॒भिदु॑च्छुना॒यते॑।
अ॒न्यत्रा॒स्मन्म॑रुत॒स्तन्निधे॑तन।
त॒तं म॒ आप॒स्तदु॑ ताय॒ते पुन॑ः।
स्वादि॑ष्ठा धी॒तिरु॒चथा॑य शस्यते।
अ॒यꣳ स॑मु॒द्र उ॒त वि॒श्वभे॑षजः।
स्वाहा॑कृतस्य॒ सम॑तृप्णुतऋभुवः।
उद्व॒यं तम॑स॒स्परि॑।
उदु॒ त्यं चि॒त्रम्॥ २॥

[[3-7-11-3]]

इ॒मं मे॑ वरुण॒ तत्त्वा॑ यामि।
त्वं नो॑ अग्ने॒ स त्वं नो॑ अग्ने।
त्वम॑ग्ने अ॒यासि॒ प्रजा॑पते।
इ॒मं जी॒वेभ्य॑ः परि॒धिं द॑धामि।
मैषां॒ नु गा॒दप॑रो॒ अर्थ॑मे॒तम्।
श॒तं जीव॑न्तु श॒रद॑ः पुरू॒चीः।
ति॒रो मृ॒त्युं द॑धतां॒ पर्व॑तेन।

इ॒ष्टेभ्य॒ः स्वाहा॒ वष॒डनि॑ष्टेभ्य॒ः स्वाहा᳚।
भे॒ष॒जं दु॒रि॑ष्ट्यै॒ स्वाहा॒ निष्कृ॑त्यै॒ स्वाहा᳚।
दौरा᳚र्ध्यै॒ स्वाहा॒ दैवी᳚भ्यस्त॒नूभ्य॒ः स्वाहा᳚॥ ३॥

[[3-7-11-4]]

ऋध्यै॒ स्वाहा॒ सम॑र्ध्यै॒ स्वाहा᳚।
यत॑ इन्द्र॒ भया॑महे।
ततो᳚ नो॒ अभ॑यं कृधि।
मघ॑वञ्छ॒ग्धि तव॒ तन्न॑ ऊ॒तये᳚।
वि द्विषो॒ वि मृधो᳚ जहि।
स्व॒स्ति॒दा वि॒शस्पति॑ः।
वृ॒त्र॒हा वि॑मृधो᳚ व॒शी।
वृषेन्द्र॑ः पु॒र ए॑तु नः।
स्व॒स्ति॒दा अ॑भयंक॒रः।
आ॒भिर्गी॒र्भिर्यदतो᳚ न ऊ॒नम्॥ ४॥

[[3-7-11-5]]

आप्या॑यय ह॒रिवो॒ वर्ध॑मानः।
य॒दा स्तो॒तृभ्यो॒ महि॑ गो॒त्रा रु॒जासि॑।
भू॒यि॒ष्ठ॒भाजो॒ अध॑ ते स्याम।
अना᳚ज्ञातं॒ यदाज्ञा॑तम्।
य॒ज्ञस्य॑ क्रि॒यते॒ मिथु॑।
अग्ने॒ तद॑स्य कल्पय।
त्वꣳ हि वेत्थ॑ यथात॒थम्।
पुरु॑षसंमितो य॒ज्ञः।
य॒ज्ञः पुरु॑षसंमितः।
अग्ने॒ तद॑स्य कल्पय।
त्वꣳ हि वेत्थ॑ यथात॒थम्।
यत्पा॑क॒त्रा मन॑सा दी॒नद॑क्षा॒ न।
य॒ज्ञस्य॑ म॒न्वते॒ मर्ता॑सः।
अ॒ग्निष्टद्धोता᳚ क्रतु॒विद्वि॑जा॒नन्।

यजि॑ष्ठो दे॒वाꣳ ऋ॑तु॒शो य॑जाति॥ ५॥

दे॒वाꣳश्चि॒त्रं त॒नूभ्य॒ः स्वाहो॒नं पु॑रु॒षसं॑मि॒तोऽग्ने॒ तद॑स्य कल्पय॒ पञ्च॑ च॥ ११॥

[[3-7-12-1]]

यद्दे॑वा दे॒वहे॒डन॑म्।

देवा॑सश्चकृ॒मा व॒यम्।

आदि॑त्या॒स्तस्मा᳚न्मा मुञ्चत।

ऋ॒तस्य॒र्ते॑न॒ मामु॑त।

देवा॑ जीवनका॒म्या यत्।

वा॒चाऽनृ॑तमू॒दि॒म।

अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।

गार्ह॑पत्य॒ः प्रमु॑ञ्चतु।

दु॒रि॒ता यानि॑ चकृ॒म।

क॒रोतु॒ माम॑ने॒नस᳚म्॥ १॥

[[3-7-12-2]]

ऋ॒तेन॑ द्यावापृथिवी।

ऋ॒तेन॒ त्वꣳ स॑रस्वति।

ऋ॒तान्मा॑ मुञ्चताꣳह॑सः।

यद॒न्यकृ॑तमारि॒म।

स॒जा॒त॒श॒ꣳसादु॒त वा॑ जामिश॒ꣳसात्।

ज्याय॑स॒ः शꣳसा॑दु॒त वा॒ कनी॑यसः।

अना᳚ज्ञातं दे॒वकृ॑त॒ं यदेन॑ः।

तस्मा॒त्त्वम॒स्मान्जा॑तवेदो मुमुग्धि।

यद्वा॒चा यन्मन॑सा।

बा॒हुभ्या॑मू॒रुभ्या॑मष्ठी॒वद्भ्या᳚म्॥ २॥

[[3-7-12-3]]

शि॒श्नैर्यदनृ॑तं चकृ॒मा व॒यम्।

अ॒ग्निर्मा॒ तस्मा॒देन॑सः।

यद्धस्ता᳚भ्यां च॒कर॒ किल्बि॑षाणि।

अ॒क्षाणा᳚ं व॒ग्नुमु॑पजि॒घ्नमा॑नः।

दूरेपश्या च राष्ट्रभृच्च।
तान्यप्सरसावनुदत्तामृणानि।
अदीव्यन्नृणं यदहं चकार।
यद्वाऽदास्यन्त्संजगारा जनेभ्यः।
अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यन्मयि माता गर्भे सति॥ ३॥

[[3-7-12-4]]
एनश्चकार यत्पिता।
अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यदा पिपेष मातरं पितरम्।
पुत्रः प्रमुदितो धयन्।
अहिꣳसितौ पितरौ मया तत्।
तदग्ने अनृणो भवामि।
यदन्तरिक्षं पृथिवीमुत द्याम्।
यन्मातरं पितरं वा जिहिꣳसिम।
अग्निर्मा तस्मादेनसः।
यदाशसा निशसा यत्पराशसा॥ ४॥

[[3-7-12-5]]
यदेनश्चकृमा नूतनं यत्पुराणम्।
अग्निर्मा तस्मादेनसः।
अतिक्रामामि दुरितं यदेनः।
जहामि रिप्रं परमे सधस्थे।
यत्र यन्ति सुकृतो नापि दुष्कृतः।
तमारोहामि सुकृतां नु लोकम्।
त्रिते देवा अमृजतैतदेनः।
त्रित एतन्मनुष्येषु मामृजे।
ततो मा यदि किंचिदानशे।
अग्निर्मा तस्मादेनसः॥ ५॥

[[3-7-12-6]]

गार्हपत्यः प्रमुञ्चतु।
दुरिता यानि चकृम।
करोतु मामनेनसम्।
दिवि जाता अप्सु जाताः।
या जाता ओषधीभ्यः।
अथो या अग्निजा आपः।
ता नः शुन्धतु शुन्धनीः।
यदापो नक्तं दुरितं चराम।
यद्वा दिवा नूतनं यत्पुराणम्।
हिरण्यवर्णास्तत उत्पुनीत नः।
इमं मे वरुण तत्त्वा यामि।
त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने।
त्वमग्ने अयाऽसि॥ ६॥
अनेनसमष्टिवद्ध्याꣳ सति पराशसाऽऽनशोऽग्निर्मा तस्मादेनसः पुनीत नस्त्रीणि च॥ १२॥
यद्देवा गार्हपत्यो यद्धस्ताभ्यां यन्मयि माता यदापिपेष यदन्तरिक्षं यदाशसाऽतिक्रामामि त्रिते देवा दिवि जाता अप्सु जाता यदाप इमं मे वरुण तत्त्वं यामि त्वं नो अग्ने स त्वं नो अग्ने त्वमग्ने अयाऽसि॥

[[3-7-13-1]]
यत्ते ग्राव्णा चिच्छिदुः सोम राजन्।
प्रियाण्यङ्गानि स्वधिता परूꣳषि।
तत्संधत्स्वाज्येनोत वर्धयस्व।
अनागसो अधमित्संक्षयेम।
यत्ते ग्रावा बाहुच्युतो अचुच्यवुः।
नरो यत्ते दुदुहुर्दक्षिणेन।
तत्त आप्यायतां तत्ते।
निष्ट्यायतां देव सोम।
यत्ते त्वचं बिभिदुर्यच्च योनिम्।
यदास्थानात्प्रच्युतो वेनसि त्मना॥ १॥

[[3-7-13-2]]
त्वया तत्सोम गुप्तमस्तु नः।

सा नः॑ सं॒धाऽस॑त्पर॒मे व्यो॑मन्।
अहा॒च्छरी॑रं॒ पय॑सा स॒मेत्य॑।
अ॒न्यो᳚ऽन्यो भवति॒ वर्णो᳚ अस्य।
तस्मि॑न्व॒यमुप॑हूता॒स्तव॑ स्मः।
आ नो॑ भज॒ सद॑सि वि॒श्वरू॑पे।
नृ॒चक्षाः॒ सोम॑ उ॒त शु॒श्रुग॑स्तु।
मा नो॒ विहा॑सीद्गिर॑ आवृणा॒नः।
अना॑गास्त॒नुवो॑ वावृधा॒नः।
आ नो॑ रू॒पं व॑हतु॒ जाय॑मानः॥ २॥

[[3-7-13-3]]
उप॑क्षरन्ति जु॒ह्वो॑ घृ॒तेन॑।
प्रि॒याण्यङ्गा॑नि॒ तव॑ व॒र्धय॑न्तीः।
तस्मै॑ ते सोम॒ नम॒ इद्वष॑ट्च।
उप॑ मा राजन्त्सुकृ॒ते ह्व॑यस्व।
संप्रा॑णापा॒नाभ्या॒ꣳ॒ सम॒ु चक्षु॑षा॒ त्वम्।
सꣳ॒ श्रोत्रे॑ण गच्छस्व सोम राजन्।
यत्त॒ आस्थि॑त॒ꣳ॒ शमु॒ तत्ते॑ अस्तु।
जा॒नी॒तान्नः॑ स॒ंगम॑ने पथी॒नाम्।
ए॒तं जा॑नीतात्पर॒मे व्यो॑मन्।
वृका᳚ः सधस्था वि॒द रू॒पम॑स्य॥ ३॥

[[3-7-13-4]]
यदा॒ गच्छा᳚त्प॒थिभि॑र्दे॒वयानैः᳚।
इ॒ष्टा॒पू॒र्ते कृ॑णुतादा॒विर॑स्मै।
अरि॑ष्टो राजन्नग॒दः परे॑हि।
नम॑स्ते अस्तु॒ चक्ष॑से रघू॒यते।
नाक॒मारो॑ह स॒ह यज॑मानेन।
सूर्यं॑ गच्छतात्पर॒मे व्यो॑मन्।
अभू᳚द्दे॒वः स॑वि॒ता वन्द्यो॒ नु नः॑।
इ॒दानी॒मह्न॑ उप॒वाच्यो॒ नृभिः॑।

वि यो रत्ना भजति मानवेभ्यः।
श्रेष्ठं नो अत्र द्रविणं यथा दधत्।
उप नो मित्रावरुणाविहावतम्।
अन्वादीध्याथामिह नः सखाया।
आदित्यानां प्रसितिर्हेतिः।
उग्रा शतापाष्ठा घ विषा परि णो वृणक्तु।
आप्यायस्व सं ते॥ ४॥
त्मना जायमानोऽस्य दधत्पञ्च च॥ १३॥

[[3-7-14-1]]
यद्दिदीक्षे मनसा यच्च वाचा।
यद्वा प्राणैश्चक्षुषा यच्च श्रोत्रेण।
यद्रेतसा मिथुनेनाप्यात्मना।
अद्भ्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम्।
शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः।
आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम्।
यदृचा साम्ना यजुषा।
पशूनां चर्मन्हविषा दिदीक्षे।
यच्छन्दोभिरोषधीभिर्वनस्पतौ।
अद्भ्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम्॥ १॥

[[3-7-14-2]]
शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः।
आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम्।
येन ब्रह्म येन क्षत्रम्।
येनेन्द्राग्नी प्रजापतिः सोमो वरुणो येन राजा।
विश्वे देवा ऋषयो येन प्राणाः।
अद्भ्यो लोका दधिरे तेज इन्द्रियम्।
शुक्रा दीक्षायै तपसो विमोचनीः।
आपो विमोक्त्रीर्मयि तेज इन्द्रियम्।
अपां पुष्पमस्योषधीनाꣳ रसः।

सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑॥ २॥

[[3-7-14-3]]

अ॒ग्नेः प्रि॒यत॑मꣳ ह॒विः स्वाहा᳚।

अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ꣳ रस॑ः।

सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।

इन्द्र॑स्य प्रि॒यत॑मꣳ ह॒विः स्वाहा᳚।

अ॒पां पुष्प॑म॒स्योष॑धीना॒ꣳ रस॑ः।

सोम॑स्य प्रि॒यं धाम॑।

विश्वे॑षां दे॒वाना᳚ं प्रि॒यत॑मꣳ ह॒विः स्वाहा᳚।

व॒यꣳ सो॑म व्र॒ते तव॑।

मन॑स्त॒नूषु॒ पिप्र॑तः।

प्र॒जाव॑न्तो अशीमहि॥ ३॥

[[3-7-14-4]]

दे॒वेभ्य॑ः पि॒तृभ्य॒ः स्वाहा᳚।

सो॒म्येभ्य॑ः पि॒तृभ्य॒ः स्वाहा᳚।

क॒व्येभ्य॑ः पि॒तृभ्य॒ः स्वाहा᳚।

देवा॑स इ॒ह मा॑दयध्वम्।

सोम्या॑स इ॒ह मा॑दयध्वम्।

कव्या॑स इ॒ह मा॑दयध्वम्।

अन॑न्तरिताः पि॒तर॑ः सो॒म्याः सो॑मपी॒थात्।

अपै॑तु मृ॒त्युर॒मृत᳚ं न॒ आगन्।

वै॒व॒स्व॒तो नो॒ अभ॑यं कृणोतु।

प॒र्णं व॒न॒स्पते॑रिव॥ ४॥

[[3-7-14-5]]

अ॒भि न॑ः शीयता॒ꣳ र॒यिः।

सच॑तां न॒ः शची॒पति॑ः।

पर॑ं मृत्यो॒ अनु॒परे॑हि॒ पन्था᳚म्।

यस्ते॒ स्व इत॑रो दे॒वयाना᳚त्।

चक्षु॑ष्मते शृण्व॒ते ते᳚ ब्रवीमि।

मा न॑ः प्र॒जाꣳ री॑रिषो॒ मोत वी॒रान्।
इ॒दमू॒ नु श्रेयो॑ऽव॒सान॒माग॑न्म।
यद्गो॒जिद्ध॑न॒जिद॑श्व॒जिद्यत्।
प॒र्णं व॒नस्पते॑रिव।
अ॒भि न॑ः शीयताꣳ र॒यिः।
सच॑तां न॒ः शची॒पति॑ः॥ ५॥
व॒नस्पता॑व॒ग्न्यो लो॒का द॑धि॒रे॒ तेज॑ इन्द्रि॒यं धामा॑शीमहीवा॒भि न॑ः शीयताꣳ र॒यिरेक॑ं च॥ १४॥
सर्वा॑न्यद्द्विष्ष॑ण्णेन॒ वि वै याः पु॒रस्ता॒द्देवा॑ दे॒वेषु॒ परि॑ स्तृणी॒त सक्षे॒दं यद॒स्य पा॒रे॑ऽना॒गस॒ उद॑स्तांप्सी॒द्ब्रह्म॑
प्रति॒ष्ठा यद्दे॑वा॒ यत्ते॒ ग्राव्ण्णा॒ यद्दि॑दी॒क्षे चतु॑र्दश॥ १४॥
सर्वा॒न्भूति॑मे॒व यामे॒वाप्स्वाहु॑तिं व्र॒ताना॑ं पर्ण॒वल्कः सो॒म्याना॑म॒स्मिन् य॒ज्ञेऽग्ने॒ यो नो॒ ज्योग्जी॒वाः प॒रोर॑जा॒ः
प्रते॑म॒हे ब्रह्म॑ प्रति॒ष्ठा गार्ह॑पत्यस्त्रि॒ꣳ॒शदु॑त्तरश॒तम्॥ १३०॥